

BESCHRIJVING LASTENBOEK - PROFIELTYPE : FORSTER PRESTO

Het **FORSTER PRESTO** profielsysteem in staal wordt gebruikt voor de constructie van niet-geïsoleerde ramen en deuren (zowel binnen- als buitendeuren) met een gelijkliggende vleugel en buitenkader.

FORSTER PRESTO is eveneens geschikt voor de fabricatie van kogelwerende en inbraakwerende deuren.

1. SYSTEEMBESCHRIJVING

Het schrijnwerk is uit te voeren in koudgewalste blanke stalen kokerprofielen met een wanddikte van 1,5 mm, een dubbele aanslag en een vaste bouwhoogte van 50 mm. De gebruikte staalsoort is StW22.

De profielen van de opendraaiende delen en van de vaste kader zijn beiden voorzien van een tweetraps-rubberuitsparing, uitgewerkt onder een hoek van 90° ten opzichte van de aanslagzijde, zodat een rondlopende, pijlvormige dichtingsband in neopreen kan worden aangebracht in de vaste kader en in de vleugel(s).

De dichtingsband ter hoogte van het slot dient door een glijstuk vervangen te worden, om mogelijke vroegtijdige slijtage van de rubberdichting te voorkomen.

Een speling van 10 mm is te handhaven tussen de opendraaiende en vaste delen, dit om een perfecte werking, dichting en uitzetting te verzekeren.

Aangepaste opschroefbare stalen scharnieren zijn aan te bevelen.

Hierbij dient men wel rekening te houden dat bij plaatsing van meer dan twee scharnieren de centraal gelegen scharnieren een minimale speling van +/- 1 mm kunnen opnemen.

Eventueel kan verkozen worden om te werken met stalen lasscharnieren.

De glaslatten uit verzinkt staal of aluminium zijn te bevestigen met speciale, zelfborende knoppen in verzinkt staal of met inox klemveren.

Groeven in het kokerprofiel of zichtbare bevestigingen zijn niet toegelaten.

De hoogte van de glaslatten moet gelijk zijn aan de aanslaghoogte van de profielen.

Voor de stalen glaslatten dienen de uiteinden beschermd te worden met zinkchromaatverf.

De afdichting van het glas wordt aan beide zijden verzekerd door een siliconenvoeg van 2 à 4 mm, aanbevolen op PU-basis.

De onderdorpel met condensatiegoot voor de raamdelen is door de constructeur te voorzien. Afwateringslijsten op de bewegende raamdelen en waterafvoerbuissjes in zwarte PVC in de vaste buitenkader zijn eveneens te voorzien.

Alle raam- en deurconstructies dienen te beantwoorden aan de voorschriften van art.36.1 van het typebestek 104 uitgave 1963 van het M.O.W.

2. VERWERKING VAN DE PROFIELEN

Het samenvoegen van de profielen gebeurt altijd door electrisch lassen (bv. MAG = Metal Active Gas) en dit terwijl voldoende ventilatie in de werkruimte wordt voorzien.

Het lassen van de profielen, in verstek gezaagd, dient voor kader- en vleugelconstructies steeds van binnen naar buiten toe te geschieden. Hierbij wordt het verstek aan de binnenzijde enkel gedicht d.m.v. siliconen om latere mogelijke glasspanningen te vermijden.

Het lassen van een dwarsverbinder gebeurt in tegenstelling tot het bovenstaande van buiten naar binnen toe.

De lasnaden zijn zorgvuldig weg te slijpen en op te schuren (bv. slijpschijf korrel 60) en mogen na afwerking geen zichtbare sporen nalaten.

3. OPPERVLAKTE-AFWERKING

Teneinde het oppervlak een maximale weerstand te geven tegen mogelijk optredende corrosie en/of uitzonderlijke en/of agressieve milieuomstandigheden, dient de onderstaande oppervlakte-afwerking zorgvuldig te worden opgevolgd (Referentie ISO 2081 - NBN 5 en NBN 755).

Voorbehandeling van de profielen : Ontvetten en staalstralen Sa 2,5

Oppervlakte-behandeling :

Metalliseren : Zn 50 ca 25 - 40 micron

Moffelen : 40 micron op 180°C gedurende 20 minuten volgens voorschriften van de poederfabrikant.

4. STATISCHE EISEN

De sectie der profielen staat in functie van de raamafmetingen met een vaste bouwhoogte van 50 mm. De tekeningen die de verschillende uitvoeringsdetails bevatten, zijn steeds ter goedkeuring voor te leggen aan het architectenbureau.

De structuur wordt dusdanig ontworpen en berekend, dat ze weerstaat aan alle solliciterende lasten van winddruk, glaslast, eigenlast en eventuele sneeuwlasten, zoals beschreven in de Belgische Normen en de STS 36.

De maximale doorbuiging van de stalen profielen dient hierbij steeds kleiner te blijven dan 1/300e van de grootste overspanning. Zowel de opbouw- als de verbindingselementen moeten alle inwerkende krachten kunnen opnemen en doorgeven via de draagpunten van de constructie.

De verbindingen en bevestigingen dienen zo geconstrueerd te zijn dat er ten allen tijde een evenwicht is t.o.v. de ruwbouw, zonder dat hierbij de maximaal toelaatbare materiaalspanningen worden overschreden.